

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619201263
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4619201263.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: Y. Y. P., nar. XX.XX.XXXX a D. F. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpení kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, Škultétyho 1577/8, Topoľčany, deti rodičov: matky G. Y. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, S., a otca: Dr. Y. D. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/X, S., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Slávik a partneri, s. r. o., so sídlom nám. M.R. Štefánika 3, Topoľčany, IČO 36 861 375 o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č. k 9P/83/2019-691 zo dňa 27. februára 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í takto :

Súd z v y š u j e bežné výživné otca na maloletého Y. Y. P., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 330,- eur mesačne na sumu 400,- eur mesačne počnúc od 21.05.2019 do 31.08.2021 a zo sumy 400 eur mesačne na sumu 470 eur mesačne počnúc od 01.09.2021, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné bežné výživné na maloletého Y. za obdobie od 21.05.2019 do 30.11.2021 predstavuje sumu 234,84 eura, ktorú je otec povinný zaplatiť k rukám matky do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd z v y š u j e výživné otca určené na tvorbu úspor na maloletého Y. Y. P. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 200,- eur mesačne počnúc od 1. júna 2019, ktorú je otec povinný platiť na účet zriadený matkou vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné určené na tvorbu úspor na maloletého Y. Y. P. za obdobie od 1. júna 2019 do 30. novembra 2021 predstavuje sumu 3.000,- eur, ktorú je otec p o v i n n ý zaplatiť na účet zriadený matkou do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd z v y š u j e bežné výživné otca na maloletú D. F. P., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 260,- eur mesačne na sumu 330,- eur mesačne počnúc od 21.05.2019, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné bežné výživné na maloletú D. F. P. za obdobie od 21.05.2019 do 30.11.2021 predstavuje sumu 24,84 eura, ktorú je otec p o v i n n ý zaplatiť k rukám matky do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd zvyšuje výživné otca určené na tvorbu úspor na D. F. P. zo sumy 100,- euro mesačne na sumu 200,- eur mesačne, ktorú je otec p o v i n n ý platiť na účet zriadený matkou počnúc od 1. júna 2019 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné určené na tvorbu úspor na maloletú D. F. P. za obdobie od 1. júna 2019 do 30. novembra 2021 predstavuje sumu 3.000,- eur, ktorú je otec p o v i n n ý zaplatiť na účet zriadený matkou do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 11P/96/2014-274 zo dňa 21.01.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/15/2015-578 zo dňa 16.03.2016 v časti bežného výživného plateného k rukám matky, ako aj v časti výživného určeného na tvorbu úspor plateného na účet zriadený matkou na obe maloleté deti.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 5000,- eur zastavil. Výrokom II. s účinnosťou od 21.05.2019 zvýšil bežné výživné otca na maloletého Y. Y. P., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 330,- eur mesačne na sumu 400,- eur mesačne a na maloletú D. F. P., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 260,- eur na sumu 330,- eur mesačne. Vo výroku III. súd prvej inštancie povolil otcovi zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 21.05.2019 do 29.02.2020 na maloletého Y. vo výške 654,84 eur a na maloletú D. F. vo výške 654,84 eur v mesačných splátkach vo výške 30 eur na každé dieťa zvlášť splatných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku k rukám matky s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Výroku IV. Uviedol, že týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 11P/96/2014-274 zo dňa 21.01.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/15/2015-578 zo dňa 16.03.2016 v časti bežného výživného plateného k rukám matky. Vo výroku V. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 121, § 29 ods. 1,2,3 CMP, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1,2 § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine, § 232 ods. 4 CSP, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca je dôvodný.

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na obsah návrhu matky na začatie konania, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti na maloletého Y. Y. zo sumy 330,- eur na sumu 600,- eur mesačne a na maloletú D. F. zo sumy 260,- eur na sumu 600,- eur. Matka zároveň návrhom žiadala o zhodnotenie a navýšenie tvorby úspor pre maloleté detí. Napokon sa domáhala vrátenia sumy vrátil 5000,- eur, ktoré z účtu detí otec vybral pre vlastnú potrebu. Poukázal na dôvody uvedené matkou, ktorá žiadala zohľadniť, že od poslednej úpravy výšky výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletých detí, ktoré navštevujú druhý stupeň ZŠ, čím ich potreby a záujmy vzrástli. Uviedla, že deti navštevujú krúžky - D. F. spev, výtvarnú výchovu, dramatický krúžok a prednes, a Y. Y. karate a futbal s tým, že výbava pre tieto aktivity je finančne náročná. Poukázala na to, že jej sa náklady zvýšili o hypotekárny úver, ktorý si vzala na zabezpečenie bývania, a spotrebný úver na zakúpenie motorového vozidla. Žiadala zohľadniť, že firmy otca detí dosahovali už v roku 2014 miliónový zisk a v katastri sú na otca zapísané veľké množstvá pozemkov a nehnuteľností. Jeho príjem jej známy nie je, no určite je vyšší ako pred piatimi rokmi, keďže inak by si nemohol dovoliť nové autá a otváranie nových pobočiek.

3. Súd prvej inštancie ďalej v dôvodoch rozsudku poukázal na vyjadrenie otca k návrhu na začatie konania, doručené súdu dňa 28.06.2019, ktorý s návrhom matky na zvýšenie výživného nesúhlasil. Uviedol, že na deti platí výživným a prispieva na ne taktiež tvorbou úspor. Synovi financuje futbal od septembra 2018 a vozí ho na tréningy. Deťom kupuje mimo sviatkov oblečenie, obuv školské potreby a darčeky zo služobných ciest. Synovi zaplatil tábor a karate v lete 2018 a príjbu na lyžiarsky výcvik, dcére zaplatil školský výlet do Talianska v júni 2019 v sume 250,- eur a dal jej vreckové 100,- eur. Uviedol, že matka si chce zvýšeným výživným zabezpečiť sama vyšší príjem na pokrytie jej výdavkov. Matka detí sa prezentuje nákladným životným štýlom, obľubuje drahé oblečenie a kozmetické úkony a zákroky. K požiadavke na vrátenie 5000,- eur uviedol, že matka detí ho formou vydierania žiadala pred začatím konania o túto sumu. Sumu 5000,- eur matke požičal ešte v čase, keď žili v spoločnej domácnosti, pričom už počas predchádzajúceho konania ju začala od neho nedôvodne vymáhať.

4. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že od poslednej úpravy výšky vyživovacej povinnosti otca došlo k zmene pomerov, tak na strane maloletých detí, ako aj na strane ich rodičov. Konštatoval, že u matky maloletých detí došlo len k čiastočnej zmene pomerov a u otca k podstatnej zmene pomerov. Uviedol, že bytové pomery matky sa nezmenili, naďalej spláca hypotekárny úver, s čiastočne nižšou splátkou, no pribudol jej spotrebný úver na zakúpenie motorového vozidla vo výške 117,- eur. Príjem sa jej zvýšil zo sumy 560,-eur na sumu cca 836,- eur, no pribudol jej odôvodnený výdavok na pohonné hmoty za účelom dochádzania do práce v Nitre, ktorý vyčíslila na cca 200,-eur mesačne. Poukázal na to, že u detí zvýšenie výdavkov priamo v súvislosti so školským vyučovaním. Za preukázané považoval zvýšenie výdavkov v súvislosti s krúžkami a voľnočasovými aktivitami. Zároveň

prihliadol na odstup času s tým, že objektívne sa bežné výdavky na deti každým rokom zvyšujú. Na strane otca mal súd prvej inštancie za preukázané, že otec je i naďalej spoločníkom, konateľom i zamestnancom spoločnosti AQUATEK spol. s r. o. a CERAMICA LATINA s. r. o., Jeho majetková účasť v spoločnostiach je nezmenená, pričom v oboch spoločnostiach dochádza každým rokom k navyšovaniu nerozdeleného zisku. Zisk si spoločnosti neprerozdeľujú z dôvodu vytvárania finančnej rezervy pre potreby budúceho podnikania, pričom takto postupujú dlhodobo. Konštatoval, že príjem otca je približne rovnaký ako v minulosti a jeho aktuálny čistý príjem predstavuje 1098,49 eur. Jeho bytové pomery sa nezmenili a nájom sa mu znížil zo sumy 450,-eur mesačne na sumu 280,- eur. Podľa názoru súdu prvej inštancie boli v konaní preukázané nové výdavky na nehnuteľnosti v Taliansku. Uviedol, že majetkové pomery otca sa zmenili v tom, že nadobudol nehnuteľnosti z dedičstva po nebohom otcovi. Vlastní v Taliansku byt na adrese Q., ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve, ďalej v Taliansku vlastní poľnohospodársku stavbu a staré panstvo I. do I., a to v podiele 1 spolu so súrodencami, pričom súrodenci sú spoluvlastníkmi časti panstva a nie celého panstva, čo znemožňuje jeho bezprostredné speňaženie. Tieto nehnuteľnosti nadobudol z dedičstva po otcovi, pričom hodnota dedičstva bola stanovená na 313.255,54 eura a dedilo sa na štyri časti. Vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam prijal záver, že hodnota týchto nehnuteľností nemôže byť podkladom na zvýšenie výživného, keďže životná úroveň otca sa dedičstvom priamo nezvýšila, pričom o nadobudnutie takéhoto majetku sa otec aktívne nepričinil. Navyše z nehnuteľností, ktoré otec vlastní v Taliansku, otec nemá výnosy a tieto nie sú prenajímané. Pri rozhodovaní neprihliadol na zvýšené výdavky otca, najmä v súvislosti s nárastom výdavkov na nehnuteľnosti, keďže takéto výdavky nemajú prednosť pred plnením si vyživovacej povinnosti. Uviedol, že pri aktívnej podnikateľskej činnosti otca nemôže dôjsť v prejednávanej veci k matematickému, t. j. percentuálnemu určeniu vyživovacej povinnosti otca z jeho príjmu, ale k uplatneniu princípu primeranosti výšky výživného. Zohľadnil, že ak otec má finančné prostriedky na úhradu nákladov na nehnuteľnosti v Taliansku (zmena oproti poslednej úprave), je v jeho možnostiach sa podieľať aj vyšším výživným na maloleté deti, pričom zdôraznil, že náklady na uvedené nehnuteľnosti nie sú zanedbateľné. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie od podania návrhu t.j. od 21.05.2019 zvýšil bežné výživné platené k rukám matky o 70 eur na každé dieťa. Výšku vyživovacej povinnosti otca na tvorbu úspor nezmenil, keďže aktuálnu výška výživného po jeho zvýšení dosahuje 930 eur mesačne (330 + 400 eur + 2x100 eur na sporenie) považoval za primeranú majetkovým a príjmovým pomerom oboch rodičov a odôvodneným potrebám maloletých detí. Takto zvýšené bežné výživné podľa názoru súdu prvej inštancie v dostatočnej miere pokrýva náklady na maloleté deti, na ktorých sa má podieľať aj matka. V súvislosti so zvýšením výživného vyčíslil otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 21.05.2019 do 29.02.2020 vo výške 654,80 eur na každé dieťa. Vzhľadom na majetkové a príjmové pomery otca súd prvej inštancie nedoplatok na zročnom výživnom povolil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 30 eur na každé dieťa zvlášť splatných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku k rukám matky s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 11P/96/2014-274 zo dňa 21.01.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/15/2015-578 zo dňa 16.03.2016 v časti bežného výživného plateného k rukám matky. Konanie o zaplatenie 5000,- eur zastavil, v dôsledku späťvzatia návrhu matkou v tejto časti.

5. Proti tomuto rozsudku v časti jeho výrokov II. až V. podala v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prípadne rozsudok zmeniť tak, že súd návrhu matky v plnom rozsahu vyhovie. Vytýkala súdu prvej inštancie, že nevykonala dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom pri svojom rozhodnutí vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a nevyhodnotil dôkazy vo vzájomných súvislostiach. Poukázala na to, že Okresný súd Topoľčany uložil do elektronickej schránky právneho zástupcovi matky „Rozsudok v mene Slovenskej republiky“ zo dňa 27.02.2020, avšak postupoval pri doručovaní rozsudku nezákonne. Súd je povinný doručovať rozsudky do vlastných rúk, čo sa v prípade doručovania tohto rozsudku nestalo. Rozsudok orgánu verejnej moci doručuje do vlastných rúk v zmysle osobitných predpisov podľa § 29 ods. 1 zákona o e- Governmente, môže použiť formulár s názvom „Všeobecná agenda - rozhodnutie do vlastných rúk.“. Obsah tohto rozhodnutia sa sprístupní až po potvrdení notifikácie a doručení. V danom prípade súd doručoval rozsudok bez potvrdenia notifikácie o doručení čím došlo k pochybeniu v doručovaní predmetného rozsudku. Namietala, že súd nedodrжал zákonnú lehotu pri oboznamovaní dôkazov zo strany otca právneho zástupcovi matky, aby mala časový priestor oboznámiť sa s predloženými dôkazmi zo strany otca na poslednom pojednávaní dňa 27.02.2020. Ďalej uviedla, že otec v súčasnosti dosahuje v spoločnosti CERAMICA LATINA s. r. o., mesačný zárobok v priemere

v sume 195,40 eur netto a v spoločnosti AQUATEK spol. s. r. o. vo výške 903,45 eur mesačne netto. Uvedené tvrdenie otca však považuje za málo pravdepodobné, pretože otec maloletých detí ako konateľ, generálny riaditeľ svojej spoločnosti a väčšinový vlastník nie je nútený vykonávať fyzickú prácu v spoločnosti, pretože na tieto činnosti má svojich zamestnancov, a preto indikácia zdravotných dôvodov, ktoré viedli k zníženiu mesačného zárobku je irelevantná a účelová. Žiadala zohľadniť, že pozícia otca je pozíciou vrcholového manažmentu a k takejto pozícii je primeraný priemerný hrubý mesačný plat na území SR vo výške 5700,- eur. Obe spoločnosti, kde otec pôsobí a to AQUATEK spol. s. r. o. kde jeho majetková účasť predstavuje 82,5 % a v spoločnosti CERAMICA LATINA s. r. o. je výška jeho majetkovej účasti 80%, sú dlhodobo na trhu na popredných miestach v danej oblasti, čo otec aj potvrdil na pojednávaní. Matka maloletých detí poukázala aj na to, že súd musí pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov otca dieťaťa prihliadať aj na účasť spoločníka v spoločnosti s ručením obmedzeným nakoľko, v zmysle príslušných ustanovení ObZ je majetkovým právom otca aj právo na zisk z tejto spoločnosti. Vytýkala súdu prvej inštancie, že súd si osvojil tvrdenia otca maloletých detí v tom, že miliónový nerozdelený zisk je firemnou politikou a napriek tomu, že otec je prioritným vlastníkom, konateľom a riaditeľom v jednej osobe, má plat nižší ako jeho radoví zamestnanci. Podľa názoru matky by mal súd brať ohľad na to, aby deti netrpeli akýmkoľvek pocitom nedostatku a aby bol zachovaný ich štandard, na ktorý boli zvyknuté a ktorý si otec užíva naďalej, aj keď podkladá súdu iné tvrdenia. Namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani s jej návrhom na zvýšenie sporiacej zložky výživného pre deti a ponechal ju pôvodnú bez náležitého odôvodnenia. Nevysporiadal ani s tou skutočnosťou, že matka podala návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca až po 5 rokoch od poslednej úpravy. Žiadala zohľadniť, že pracuje v Nitre, pričom s cestovaním do zamestnania má zvýšené náklady, čím sa znížili finančné prostriedky o 600,- euro mesačne. Poukázala na to, že otec je vlastníkom niekoľkých lukratívnych nehnuteľností na území Talianska. Časť rodinného domu celé 2. poschodie a prízemie na adrese Q. O. vo veľkosti 1/1 k celku, ponechal na bezplatné užívanie svojmu bratovi, čím sa vzdal majetkového prospechu bez zjavnej príčiny. Okrem toho je otec podielovým vlastníkom I. da I. vo veľkosti 1 k celku, pričom cena tejto nehnuteľnosti je 350, - eur za m². Rovnako je otec vlastníkom pozemkov (52 ha v podiele otca 1 a 12 ha ornej pôdy v Taliansku), pričom podiel otca je v hodnote 120.000,- eur. Matka maloletých uviedla, že konštatovanie súdu o tom, že cena nehnuteľností nemôže byť podkladom na zvýšenie výživného je bezprecedentným konštatovaním súdu, ktoré nemá oporu v zákone ani judikatúre. Podľa jej názoru súd musí pri určovaní výšky výživného prihliadať na majetkové pomery povinného rodiča. Práve skutočnosť, že otec nehnuteľnosti neprenajíma a nemá z nich výnosy sú na príťaž otca, nakoľko sa vzdáva majetkových hodnôt bez vážneho dôvodu, teda sa ukracuje na svojich príjmoch bezdôvodne. Vytýkala súdu prvej inštancie, že neuplatnil pri rozhodovaní o výške výživného ani princíp potenciality príjmov otca, pričom zdôraznila, že princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity a to s ohľadom na skutočnosť, keď sa tvrdí príjem otca javí ako nepravdivý resp. účelový alebo keď táto osoba nevyužíva svoje schopnosti pre získanie finančných prostriedkov. V závere svojho odvolania uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie je v rozpore so zákonom, je jednostranný, nespravodlivý a nezohľadňuje najlepší záujem detí, pričom výška výživného určená súdom je neprimeraná s ohľadom na vykonané dokazovanie.

6. Otec, ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne nevyjadřili.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP), na ktorom doplnil dokazovanie a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine (ZoR) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 ZoR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

11. Podľa § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 75 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Na doplnenie dokazovania odvolací súd nariadil odvolacie pojednávanie, na ktorom vypočul účastníkov konania.

14. Matka na odvolacom pojednávaní navrhla, aby odvolací súd zvýšil bežnú vyživovaciu povinnosť otca na obe deti v zmysle návrhu a na mal. Y. Y. žiadala zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca od 1.9.2021 na sumu 750,- eur mesačne titulom bežného výživného z dôvodu, že sa stal študentom strednej školy. Na obe deti navrhla otcovi zvýšiť výživné určené na tvorbu úspor na 150 euro mesačne. Žiadala zohľadniť, že od 1.9.2020 je v pracovnom pomere s Mestom Partizánske, kde dosahuje nižšiu mzdu ako u predchádzajúceho zamestnávateľa .

15. Otec na odvolacom pojednávaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti voči mal. Y. Y. od 1.9.2021, zamietnuť. Nesúhlasil s návrhom matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, pričom dôvodil tým, že treba porovnať pomery od predchádzajúcej úpravy vyživovacej povinnosti otca, a to od rozsudku KS v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 5CoP/5/2015. Uviedol, že nedošlo k tak výraznej zmene pomerov, aby výživné na obe deti bolo zvýšené v takom rozsahu, ako sa domáha matka. Tento dôvod nie je ani pri bežnom výživnom ani pri zvýšení výživného, ani na tvorbu úspor. Uviedol, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku správne zohľadnil zmenu pomerov, keď zvýšil vyživovaciu povinnosť otca od 1.9.2019 na obe deti primeraným spôsobom, pričom na ďalšie zvýšenie vyživovacej povinnosti nie je zákonný dôvod, pretože nedošlo k zmene pomerov ani na strane rodičov, ani na strane maloletých detí a to aj napriek tomu, že maloletý Y. Y. nastúpil na strednú školu. Cestovné a platba za internát, nie sú tak vysoké sumy a otcom určené výživné takéto náklady dokážu pokryť. Uviedol, že nevidí dôvod ani to dôvodu, aby sa na obe deti zvyšovalo výživné určené na tvorbu úspor, pričom v tejto súvislosti poukázal na názor KS v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 5CoP/5/2015, kde sa súd touto skutočnosťou zaoberal a sa s ňou vysporiadal.

16. Kolízny opatrovník navrhol, aby odvolací súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na obe deti od 21.5.2019 na vyššiu výšku, než to urobil súd prvej inštancie, avšak konečnú výšku ponechal na úvahu súdu. Navrhol od nástupu mal. Y. na strednú školu, opätovne zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca, pričom výšku vyživovacej povinnosti ponechal na úvahu súdu.

17. Odvolací súd sa oboznámil s listinami, ktoré vyžiadal za účelom zistenia majetkových a zárobkových pomerov rodičov za obdobie po rozhodnutí súdu prvej inštancie a to daňovými priznaniami k dani z príjmov právnickej osoby daňového subjektu CERAMICA LATINA, s. r. o., IČO 34 104 721, Nitrianska cesta 503/60, Partizánske za roky 2019 a 2020, daňovými priznaniami k dani z príjmov právnickej osoby daňového subjektu AQUATEK, spol. s r.o. , Pod Kalváriou 373, Topoľčany, IČO 34 116 117 za roky 2019 a 2020, zárobkom otca za roky 2020 a 2021 zo spoločnosti CERAMICA LATINA, s. r. o, a spoločnosti AQUATEK, spol. s r.o., zárobkom matky zo spoločnosti Customer Service World k.s. IČO 45 495 220, Kaštieľska 2, Bratislava 82105 za rok 2020 (do skončenia pracovného pomeru máj 2020), zárobkom matky od zamestnávateľa Mesto Partizánske od septembra 2020 do októbra 2021, správou ÚPSVaR Topoľčany zo dňa 24.11.2020.

18. Odvolací súd zistil, že matka od septembra 2020 pracuje ako J. a jej čistý priemerný mesačný zárobok od 1.9.2020 do 31.10.2021 spolu s dávkami PN predstavuje sumu XXX,- eura. Od januára 2020 do mája 2020 pracovala v spoločnosti Customer Sevice World k.s. kde dosahovala priemerný mesačný príjem spolu s nemocenskými dávkami vo výške 974,3 eura. Tento pracovný pomer matky skončil výpoveďou z dôvodu organizačných zmien. Zo správy z ÚPSVaR Topoľčany odvolací súd zistil, že matka bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie v evidencii do 01.06.2020 do 31. 08.2020. Z

potvrdenia o mzde otca spoločnosti AQUATEK, spol. s r.o odvolací súd zistil, čistý priemerný mesačný zárobok otca za rok 2021 (do 30.10. 2021) predstavuje sumu XXX,XX euro a za rok 2020 predstavuje sumu XXX,XX euro . Zo správy spoločnosti I. LATINA, s. r. o odvolací súd zistil, že za rok 2021 (do 30.10. 2021) otec dosahoval čistý priemerný mesačný zárobok vo výške XXX,XX euro a za rok 2020 sumu XXX,XX euro.

19. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom listinných dôkazov, ktoré boli predložené súdu prvej inštancie a po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie a zabezpečil všetky potrebné listinné dôkazy na zistenie majetkových a zárobkových pomerov. Zistený skutkový stav aj podrobne uviedol v dôvodoch svojho rozhodnutia, na ktoré odvolací súd poukazuje. Čo sa týka zvýšenia bežného výživného, podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na obe deti o 70 euro mesačne a správne svoje rozhodnutie aj odôvodnil, pričom odvolací súd poukazuje na dôvody uvedené súdom prvej inštancie v tomto smere v odôvodnení napadnutého rozsudku. V podstate má rozhodnutie odvolacieho súdu potvrdzujúci charakter v časti zvýšenia vyživovacej povinnosti na obe maloleté deti počnúc od 21.05.2019. Odvolací súd pre lepšiu zrozumiteľnosť výrokovej časti rozsudku rozhodol tak, že formálne zmenil celý rozsudok súdu prvej inštancie a to aj v časti výrokov o zvýšení bežného výživného otca na obe maloleté deti počnúc od 21.05.2019. Je treba zohľadniť, že posledná úprava pomerov bola v roku 2016 a od tejto doby sú deti o 3 roky staršie, pričom už len z tohto dôvodu sa zvýšili náklady na výživu detí. Zákonnú vyživovaciu povinnosť k deťom má aj matka, ktorá finančný príspevok na výživu detí čiastočne nahrádza aj osobnou starostlivosťou o deti. Matka zo svojho príjmu bez ohrozenia vlastnej výživy môže na Y. Y. 70 euro a na D. F. 50 euro plus rodinné prídavky vo výške 25,50 eura (rok 2021). Na zabezpečenie výživy na maloletého Y. Y. bude mať matka do 30.08.2021 mesačne k dispozícii sumu 495,5 eura (400+ 70+ 25,50) a na maloletú Lauru Patriziu sumu 405,50 eura (330 + 50 + 25,50). Takto určené bežné výživné zodpovedá nielen potrebám maloletých detí ale aj schopnostiam a možnostiam rodičov.

20. Od 1. 9. 2021 odvolací súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého Y. Y. zo sumy 400 euro na sumu 470 euro mesačne z dôvodu nástupu na štúdiu na strednej škole mimo jeho bydliska. S nástupom na strednú školu sa nesporne zvýšili výdavky na dieťa v súvislosti s cestovaním do W. a tiež v súvislosti s bývaním na internáte. V konaní bolo preukázané, že za internát matka platí 25 euro mesačne a za stravu v školskej jedálni 100 euro mesačne. Rovnako sa zvýšili náklady v súvislosti so zabezpečením školských pomôcok ako učebnice anglického a nemeckého jazyka, ISIC karta, školský čip, a oblečenia pre dieťa zakúpené v súvislosti so štúdiom a to košeľa a tričko. Matka tiež dieťaťu poskytuje vreckové na iné výdavky dieťaťa, keďže dieťa, ktoré študuje mimo svojho bydliska potrebuje mať určité finančné prostriedky k dispozícii na bežné výdavky a na študentský účet mu posla 30 euro mesačne. Uvedené zvýšené náklady na výživu dieťaťa nemôže znášať matka sama, ale musí sa nich podieľať aj otec, ktorý má podstatne lepšie finančné možnosti ako matka. Z výpovedi otca vyplýva, že tento riadne a včas platí výživné a to aj zročné výživné, ktoré mu súd umožnil splácať v splátkach a okrem toho kupuje deťom príležitostne darčeky a maloletému Y. Y. dá aj menšie sumy peňazí keď ich potrebuje. Je teda zrejmé, že otec plní svoju vyživovaciu povinnosť a má snahu zabezpečiť deťom primerané výživné. S nástupom dieťaťa na štúdium na strednej škole sú však nesporne spojené vyššie nároky na výživu dieťaťa. Je tomu tak o to viac, ak dieťaťa neštuduje v mieste bydliska ale dochádza do iného mesta a je ubytované na internáte. Navyše maloletý Y. Y. mal v máji 2019 15 rokov a je v období kedy je dieťa vo výraznom fyzickom a psychickom rozvoji, s čím sú spojené aj ďalšie náklady na jeho výživu. Ide predovšetkým o zakúpenie nového oblečenia, obuvi v súvislosti s fyzickým rastom dieťa ale aj z hľadiska kultúrneho a športového vyžitia dospelujúceho človeka. Napokon odvolací súd zohľadnil aj skutočnosť, že matka od septembra 2020 pracuje u nového zamestnávateľa a znížil sa jej zárobok takmer o 200 euro mesačne. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého Y. Y. a to od 01.09.2021 teda od nástupu na strednú školu zo sumy 400 euro mesačne na sumu 470 euro mesačne, ktorá suma lepšie zodpovedá životnej úrovni otca a tiež jeho schopnostiam a možnostiam. Vyživovaciu povinnosť k dieťaťu má aj matka a táto bez ohrozenia vlastnej výživy môže zo svojho príjmu prispievať na výživou dieťaťa sumou 90 euro mesačne, pričom časť nákladov na výživu dieťaťa bude hradená aj rodinným prídavkami, ktoré vo výške 25,50 eura poberá matka. Výživa dieťaťa tak bude mesačne zabezpečená sumou 585,50 eur (470 + 90 + 25,50), ktorá suma zodpovedá potrebám dieťaťa aj zárobkovým a majetkovým možnostiam rodičov.

21. Odvolací súd zároveň vyčíslil zaostané bežné výživné na obe maloleté deti. Odvolací súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého Y. Y. zo sumy 330 eur mesačne na sumu 400 eur mesačne počnúc od 21.05.2019 do 30.08.2021 a zo sumy 400 eur mesačne na sumu 470 eur mesačne počnúc od 01.09.2021. Zročné bežné výživné na maloletého Y. Y. za obdobie od 21.05.2019 do 30.11.2020 predstavuje sumu 234,84 eura. Zročné výživné odvolací súd vyčíslil tak, že suma 24,84 eura predstavuje zostatok nedoplatku inak správne vyčísleného súdom prvej inštancie na sumu 654,84 euro (za obdobie od 21.05. 2019 do 29.02.2020). Po rozhodnutí súdu prvej inštancie otec na zročnom výživnom za 10 mesiacov - marec 2020 až december 2020 , za 11 mesiacov január 2021 až november 2021 t.j. spolu za 21 mesiacov zaplatil 630 euro (30 x 21), preto mu zostal nedoplatok k 30. 11. 2021 vo výške 24,84 euro (654,84-630). K tejto sume je treba pripočítať nedoplatok, ktorý otcovi vznikol zvýšením vyživovacej povinnosti otca odvolacím súdom od 1. 9. 2021 zo sumy 400 euro na sumu 470 euro teda za 3 mesiace od 1. 9. 2021 do 30.11 2021 spolu 234,84 eura (210 + 24,84). Rodičia na pojednávaní potvrdili, že otec po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie od marca 2020 platil výživné určené súdom spolu so zročným výživným vo výške 30 euro mesačne. Zročné výživné vo výške 234,84 eura na maloletého Y. Y. uložil odvolací súd zaplatiť otcovi k rukám matky v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. S ohľadom na zistené majetkové pomery otca odvolací súd nevidel zákonný dôvod na povolenie splácať nedoplatok v splátkach.

22. Vo vzťahu k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca na maloletú D. F. odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie rozhodol správne keď zvýšil bežné výživné otca zo sumy 260,- eur mesačne na sumu 330 eur mesačne počnúc od 21.05.2019. Súd prvej inštancie v tomto smere správne zistil skutkový stav a z neho vyvodil aj správny záver. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na dôvody uvedené súdom prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil. Odvolací súd navyše uvádza, že od predchádzajúca úprava vyživovacej povinnosti bola v roku 2016 a od tejto doby sa zvýšili náklady na výživu maloletej D. F. s ohľadom na jej vek. Súdom zvýšené výživné na sumu 330 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť od 21.05.2019 lepšie zodpovedá oprávneným potrebám dieťaťa. Ak matka zo svojho príjmu prispeje na dieťa 50 euro mesačne a časť výdavkov na dieťaťa bude hradená aj z rodinných prídavkov, ktoré poberá matka vo výške 25,50 eura bude výživa dieťaťa zabezpečená sumou 405,50 eura (330+50+25,50) mesačne.

23. Odvolací súd zároveň vyčíslil aj zročné bežné výživné na maloletú D. F. za obdobie od 21.05.2019 do 30.11.2021, ktoré predstavuje sumu 24,84 eura. Zročné výživné odvolací súd vyčíslil tak, že suma 24,84 eura predstavuje zostatok nedoplatku správne vyčísleného súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku na sumu 654,84 euro (za obdobie od 21.05. 2019 do 29.02.2020). Po rozhodnutí súdu prvej inštancie otec na zročnom výživnom za 10 mesiacov - marec 2020 až december 2020 , za 11 mesiacov - január 2021 až november 2021 t.j. spolu za 21 mesiacov zaplatil 630 euro (30 x 21) , preto mu zostal nedoplatok k 30. 11. 2021 vo výške 24,84 euro (654,84-630). Odvolací súd uložil zročné výživné zaplatiť otcovi k rukám matky do v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. S ohľadom na zistené majetkové pomery otca odvolací súd nevidel zákonný dôvod na povolenie splácať nedoplatok v splátkach.

24. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie však vec nesprávne právne posúdil, keď zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na obe maloleté deti len vo vzťahu k bežnému výživnému a dôsledne sa nezaoberal celkovými majetkovými pomermi otca. Nesprávne súd prvej inštancie postupoval, keď nevyhovel návrhu matky a nezvýšil otcovi aj výživné určené na tvorbu úspor na obe maloleté deti a to napriek tomu, že to otcove majetkové pomery jednoznačne umožňujú, ktorá skutočnosť bola v konaní preukázaná. Otec pred súdom prvej inštancie ale aj v odvolacom konaní potvrdil, že obe obchodné spoločnosti, ktorých otec je spoločníkom s väčšinovým obchodným podielom každoročne vykazujú zisky. Zisk oboch spoločností sa na základe rozhodnutia spoločníkov nerozdeľuje, ale zostáva v spoločnostiach buď ako rezerva, prípadne sa použije ďalej v podnikaní. Správne matka poukázala matka na skutočnosť, že AQUATEK, spol. s r.o vykazovala nerozdelený zisk do konca roka 2018 vo výške XXX.XXX. eura a CERAMICA LATINA, s. r. o, vo výške XXX.XXX euro. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že spoločnosť AQUATEK spol. s r. o. dosiahla za rok 2016 po zdanení hospodársky výsledok - zisk vo výške XX.XXX eur, okrem toho nerozdelený zisk minulých rokov predstavoval sumu XXX.XXX eur, za rok 2017 po zdanení hospodársky výsledok - zisk vo výške XX.XXX eur, okrem toho nerozdelený zisk minulých rokov predstavoval sumu XXX.XXX. eur, za rok 2018 po zdanení hospodársky výsledok - zisk vo výške XX.XXX eur, okrem toho nerozdelený zisk minulých rokov predstavoval sumu XXX.XXX eur. Spoločnosť CERAMICA LATINA, s. r. o. dosiahla za rok 2016 hospodársky výsledok - zisk vo výške XXXX eur, pričom nerozdelený zisk minulých rokov predstavoval sumu XXX.XXX eur, za rok 2017

hospodárky výsledok - zisk vo výške XXXX eur, pričom nerozdelený zisk minulých rokov predstavoval sumu XXX.XXX eur, za rok 2018 hospodárky výsledok - zisk vo výške XX.XXX eur, pričom nerozdelený zisk minulých rokov predstavoval sumu XXX.XXX eur. Z daňového priznania oboch spoločností za roky 2019 a 2020 odvolací súd zistil, že tieto spoločnosti hospodárili so ziskom. Z daňového priznania spoločnosti AQUATEK, spol. s r.o. za rok 2019 vyplýva, že základe dane predstavuje za tento rok sumu XX.XXX,XX eura a daň XX.XXX, XX eura, Za rok 2020 základe dane predstavuje za sumu XXX.XXX,- eura a daň XX.XXX,XX eura . Spoločnosť CERAMICA LATINA, s. r. o. za rok 2019 uviedla v daňovom priznaní základ dane XX.XXX,XX eura a výšku dane X.XXX,XX eura. Za rok 2020 uviedla základ dane XXX.XXX,XX eura a výšku dane XX.XXX,XX eura. Otec potvrdil, že ani tento zisk rozdelený nebol a teda nerozdelený zisk aj za roky 2019 a 2020 otec využíva na svoje podnikateľské aktivity. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedenú skutočnosť súd pri hodnotení majetkových pomerov otca nemôže nechať nepovšimnutú. Je pravdou, že rozhodnutie o použití zisku získaného z podnikania je vecnou spoločníkov obchodnej spoločnosti, ktorí môžu rozhodnúť aj tak, že zisk nerozdelia, ale ho ponechajú v obchodnej spoločnosti na ďalšie podnikateľské aktivity. Spoločníci obchodnej spoločnosti však môžu rozhodnúť aj tak, že tento zisk (prípadne jeho časť) rozdelia a vyplatia spoločníkom, potom takto vyplatený zisk by predstavoval príjem každého spoločníka. Keďže otec je spoločníkom s väčšinovým obchodným podielom AQUATEK, spol. s r.o. s majetkovým podielom vo výške 82,5 % CERAMICA LATINA, s. r. o. vo výške 80% môže rozhodnúť aj o čiastočnom vyplatení zisku, ktorý obchodná spoločnosť dosiahla. Podstatným je, že obe spoločnosti otca každoročne vykazujú zisk z podnikania a na základe rozhodnutia otca dosiahnutý a nerozdelený zisk každoročne ponecháva v spoločnostiach za účelom jeho ďalšieho využitia pri podnikaní, čo však nemôže byť na úkor vyživovacej povinnosti otca. Čo sa týka výšky mzdy otca, v oboch spoločnostiach, na jeho výšku má podľa názoru odvolacieho súdu otec podstatný vplyv a je iba na jeho rozhodnutí ako konateľa spoločností, v akej výške mu bude vyplácaná mesačná mzda. Na základe týchto skutočností odvolací súd dospel k záveru, že ak nerozdelený zisk z obchodných spoločností kumulovaný za roky dosahuje vyššie uvedenú sumu, je treba túto skutočnosť vziať do úvahy pri hodnotení majetkových pomerov otca. Nerozdelený zisk v obchodných spoločnostiach podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje taký majetkový prospech otca, ktorý musí byť zohľadnený pri určení jeho vyživovacej povinnosti . Odvolací súd zároveň prihliadol aj na nehnuteľný majetok otca v Taliansku a tiež životný štandard, ktorým sa otec navonok prezentuje používaním osobného motorového vozidla značky INFINITI zakúpené spoločnosťou AQUATEK, spol. s r.o. v roku 2018 a po zhodnotení celkových majetkových pomerov otca prijal záver, že od mesiaca nasledujúceho pod podaní návrhu matky na začatie konania t.j. od 1. júna 2019 sú splnené zákonné podmienky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca určenej na tvorbu úspor u oboch maloletých detí o 100 euro mesačne na každé dieťa. Podľa názoru odvolacieho súdu nastala zmena pomerov od poslednej úpravy výšky výživného určeného na tvorbu úspor pre maloleté deti nielen na strane maloletých detí s ohľadom na ich vek, ale najmä na strane otca maloletých detí, ktorému sa výrazne zlepšili majetkové pomery, preto môže na tvorbu úspor na každé maloleté dieťa platiť od 01.06.2019 sumu 200 euro mesačne.

25. Vyživovaciu povinnosť otca určenú na tvorbu úspor pre obe maloleté deti súd pôvodne určil vo svojom prvom rozsudku v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/15/2015 od 03.04. 2014 a odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil rozsudkom zo dňa 16. marca 2016 č.k. 5CoP/15/2015-578. V konaní bolo preukázané, že od roku 2014 až do roku 2020 obchodné spoločnosti naďalej každoročne vykazovali zisk, ktorý nebol rozdelený medzi spoločníkov. Po dobu 6 rokov sa nerozdelený zisk spoločností každoročne zvyšoval, pričom do konca roku 2018 už predstavoval v AQUATEK, spol. s r.o sumu XXX.XXX eura a CERAMICA LATINA, s. r. o, vo výške XXX.XXX euro, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná. Za roky 2019 a 2020 obe spoločnosti opätovne dosiahli zisk, čo vyplýva z daňového priznania oboch spoločností, ktorý rovnako prerozdelený nebol. Podľa názoru odvolacieho súdu takto otcom použitý zisk z podnikania predstavuje majetkový prospech, ktorý si otec (aspoň časť z neho) mohol vyplatiť a mohol s ním disponovať. Ide o jeho rozhodnutie, že zisk (prípadne časť zisku) si ako spoločník nevyplatí a týmto spôsobom sám aktívne ovplyvňuje výšku svojho príjmu. Takéto rozhodnutie otca však nemôže ísť na ujmu maloletých detí. Pri určení výšky vyživovacej je súd povinný zohľadniť celkové majetkové a zárobokové pomery rodičov a vychádzať aj z možných t.j. potencionálnych príjmov. Otec maloletých detí si reálne ako zamestnanec nevypláca takú mzdu, ktorá by odôvodňovala zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti tak, ako to určil odvolací súd, avšak s ohľadom na dlhoročné ekonomické výsledky spoločností, ktorých otec je spoločníkom, tieto objektívne umožňovali v prípade aspoň čiastočného prerozdelenia zisku, otcovi dosiahnuť iný podstatne vyšší príjem, ktorému zodpovedá odvolacím súd zvýšená vyživovacia povinnosť nielen na bežné výživné, ale aj na výživné určené na tvorbu úspor u oboch maloletých detí. Skutočnosť, že otec si ako zamestnanec

spoločnosti AQUATEK, spol. s r.o. vyplácal v priemere čistý mesačný zárobok v roku 2021 (do 30.10. 2021) vo výške XXX,XX euro a za rok 2020 vo výške XXX,XX euro mesačne a ako zamestnanec spoločnosti CERAMICA LATINA, s. r. o si vyplácal za rok 2021 (do 30.10. 2021) čistý priemerný mesačný zárobok vo výške XXX,XX euro a za rok 2020 vo výške XXX,XX euro nemôže byť pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti otca a tiež pri rozhodovaní o povolení splátok zročného výživného rozhodujúci. Ako je už vyššie uvedené otec má na svoje peňažný príjmy, či už na výšku mzdy alebo vyplatenie zisku z podnikania priamy vplyv. Výsledky hospodárenia oboch spoločností reálne umožňujú dosiahnuť otcovi podstatne vyššie peňažné príjmy a pokiaľ sa otec rozhodol, že tieto si vyplávať nebude, neznamená to, že pri určení výšky vyživovacej povinnosti, bude súd vychádzať iba zo mzdy, ktorá bola otcovi vyplatená. 26. Vo vzťahu k námietkam otca, že odvolací súd sa v rozsudku zo dňa 16. marca 2016 č.k. 5CoP/15/2015-578 už s touto problematikou vysporiadal, odvolací súd uvádza, že odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5CoP/15/2015 posudzoval majetkové a zárobkové pomery rodičov v rokoch 2014 a 2015. Odvolací súd v tomto konaní nie je viazaný právnym názorom iného senátu odvolacieho súdu a navyše posudzoval majetkové a zárobkové pomery za iné obdobie a to od roku 2016 do roku 2020, pričom dospel k záveru, že na strane otca došlo k tak výraznej zmene pomerov, ktorá umožňuje zmenu - zvýšenie bežného výživného aj výživného určeného na tvorbu úspor u oboch maloletých detí. Na strane otca je to predovšetkým dosahovaním každoročného zisku jeho obchodných spoločností za tieto roky, ktoré otec v celom rozsahu využíva na ďalšie podnikanie.

27. Odvolací súd zároveň vyčíslil zročné výživné určené na tvorbu úspor na každé dieťa vo výške na sumu 3.000 eur za obdobie od 1. júna 2019 do 30. novembra 2021. Ide o zročné výživné za obdobie 7 mesiacov v roku 2019, 12 mesiacov v roku 2020 a 11 mesiacov v roku 2021 (do konca novembra 2021) spolu 30 mesiacov (30 x 100). Otec za toto obdobie platil výživné určené na tvorbu úspor vo výške 100 euro mesačne, teda spolu zaplatil za obdobie od 1. júna 2019 do 30. novembra 2021 na každé dieťa sumu 3.000,-eur. Z dôvodu zvýšenia vyživovacej povinnosti určenej na tvorbu úspor na každé dieťa od 1. júna 2019 do 30. novembra 2021 odvolacím súdom na 200 euro mesačne, otec mal zaplatiť za toto obdobie na každé dieťa sumu 6.000,-eur. Nedoplatok na každé dieťa predstavuje preto sumu 3000,- eur, ktorú uložil odvolací súd zaplatiť otcovi do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účty zriadené matkou na každé dieťa. Rovnako ako pri bežnom výživnom odvolací súd s ohľadom na zistené majetkové pomery otca nevidel žiadny dôvod umožniť otcovi splácať toto zročné výživné v mesačných splátkach.

28. O trovách celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného ani odvolacieho konania.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).